

UOHSX00C6E5H

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R0043/2019/VZ-13798/2019/323/OMa/PBI

Brno: 17. května 2019

V řízení o rozkladu ze dne 5. 3. 2019 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne navrhovatelem –

- **BOSS TIMER, spol. s r. o.**, IČO 25339923, se sídlem Krkoškova 740/19a, 613 00 Brno, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 16. 10. 2018 advokátem Mgr. Jakubem Joskou, ev. č. ČAK 10304, Advokátní kancelář KF Legal, s.r.o., IČO 29143608, se sídlem Opletalova 1015/55, 110 00 Praha 1,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0456/2018/VZ-04527/2019/541/PDz ze dne 13. 2. 2019, vydanému ve správním řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **Česká pošta, s.p.**, IČO 47114983, se sídlem Politických vězňů 909/4, 225 99 Praha 1, učiněných v zadávacím řízení na uzavření rámcové dohody „**Stejnokroje 2018 - outdoor**“ zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 30. 4. 2018 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 2. 5. 2018 pod ev. č. Z2018-014072, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 4. 5. 2018 pod ev. č. 2018/S 086-194159,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0456/2018/VZ-04527/2019/541/PDz ze dne 13. 2. 2019

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), jako orgán příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹ k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, obdržel dne 5. 11. 2018 návrh ve smyslu § 250 zákona podaný navrhovatelem – BOSS TIMER, spol. s r.o., IČO 25339923, se sídlem Krkoškova 740/19a, 613 00 Brno, (dále jen „**navrhovatel**“) – na zahájení správního řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – Česká pošta, s.p., IČO 47114983, se sídlem Politických vězňů 909/4, 225 99 Praha 1, (dále jen „**zadavatel**“), učiněných v zadávacím řízení na uzavření rámcové dohody „Stejnokroje 2018 - outdoor“ zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 30. 4. 2018 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 2. 5. 2018 pod ev. č. Z2018-014072, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 4. 5. 2018 pod ev. č. 2018/S 086-194159, (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Ze zadávací dokumentace vyplývá, že předmětem plnění veřejné zakázky jsou dodávky stejnokrojových součástí pro zaměstnance zadavatele, a to pánských a dámských bund outdoor, vest zimních a svrchních, bund a mikin fleecové a doplňků pro doručovatele. Předpokládanou hodnotu veřejné zakázky stanovil zadavatel ve výši 35 205 000 Kč bez DPH.
3. Z bodu 7.4 „Požadavky na součinnost před uzavřením smlouvy“ zadávací dokumentace vyplývá, že zadavatel vyžadoval od vybraného dodavatele jako další podmínky pro uzavření smlouvy mimo jiné předložení vzorků a příslušných certifikátů.
4. Ze zprávy o hodnocení nabídek po ukončení elektronické aukce ze dne 10. 8. 2018 vyplývá, že nabídky účastníků zadávacího řízení byly v souladu se zadávací dokumentací hodnoceny podle výsledku elektronické aukce, která proběhla téhož dne, přičemž jako 1. v pořadí se umístila nabídka navrhovatele.
5. Rozhodnutím o výběru dodavatele ze dne 19. 9. 2018 (dále jen „**rozhodnutí o výběru**“) zadavatel rozhodl, že vybraným dodavatelem v rámci předmětné veřejné zakázky je navrhovatel.

---

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení.

6. Výzvou k poskytnutí součinnosti před uzavřením smlouvy ze dne 20. 9. 2018 (dále jen „**výzva k poskytnutí součinnosti**“) zadavatel vyzval navrhovatele k poskytnutí součinnosti před uzavřením smlouvy, tedy k předložení vzorků, příslušných certifikátů a dokumentů blíže specifikovaných v bodě 7.4 zadávací dokumentace. Ke splnění této povinnosti zadavatel stanovil navrhovateli lhůtu do 8. 10. 2018 do 12:00 hod.
7. Emailovou zprávou ze dne 20. 9. 2018 navrhovatel sdělil zadavateli, že zadavatelem stanovená lhůta není dostačující. Navrhovatel proto požádal zadavatele o prodloužení lhůty k předložení vzorků do 31. 10. 2018. Přípisem ze dne 24. 9. 2018 zadavatel žádosti navrhovatele částečně vyhověl a prodloužil lhůtu k poskytnutí součinnosti do 18. 10. 2018 do 12:00 hod. Emailovou zprávou ze dne 9. 10. 2018 navrhovatel opakovaně požádal zadavatele o prodloužení lhůty pro dodání vzorků, a to do konce 44. týdne. Přípisem ze dne 11. 10. 2018 zadavatel sdělil navrhovateli, že výše uvedené opakované žádosti o opakované prodloužení lhůty k poskytnutí součinnosti před uzavřením smlouvy nemůže z důvodu zachování zásady rovného přístupu ke všem dodavatelům vyhovět. Zadavatel dále uvedl, že stále platí již jednou prodloužená lhůta pro předložení dokladů a vzorků, a to do 18. 10. 2018 do 12:00 hod.
8. V návrhu ze dne 5. 11. 2018 (dále jen „**návrh**“), jímž bylo zahájeno správní řízení vedené Úřadem pod sp. zn. ÚOHS-S0456/2018/VZ, navrhovatel brojil primárně proti úkonu zadavatele ze dne 11. 10. 2018 spočívajícímu v nevyhovění opakované žádosti navrhovatele na prodloužení lhůty k poskytnutí součinnosti před uzavřením smlouvy. Navrhovatel především upozorňoval na to, že zadavatelem stanovená lhůta v délce 28 dnů byla vzhledem k okolnostem případu nepřiměřeně nízká.

II. Napadené rozhodnutí

9. Dne 13. 2. 2019 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0456/2018/VZ-04527/2019/541/PDz (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), ve kterém rozhodl o zamítnutí návrhu navrhovatele podle § 265 písm. a) zákona, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření dle § 263 zákona.
10. Úřad výrok napadeného rozhodnutí odůvodnil především tím, že přestože nepovažuje lhůtu v délce 28 dnů ode dne doručení výzvy k poskytnutí součinnosti jako jakkoliv naddimenzovanou, bral v úvahu rovněž dobu 41 dnů ode dne ukončení elektronické aukce do zaslání výzvy k poskytnutí součinnosti, a to, že navrhovatel o této povinnosti věděl již od začátku. Z uvedeného pak Úřad dospěl k závěru, že pokud by navrhovatel před doručením výzvy k poskytnutí součinnosti provedl alespoň minimální přípravu (připravil všechny materiály a potřebné kapacity na výrobu látky a samotných vzorků a měl zajištěnu certifikaci), tak by požadované úkony stihl, a je tedy nutné považovat zadavatelem stanovenou lhůtu k poskytnutí součinnosti za dostatečnou.

III. Rozklad navrhovatele

11. Dne 5. 3. 2019 doručil navrhovatel Úřadu rozklad z téhož dne proti napadenému rozhodnutí. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 18. 2. 2019. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.

Námítky rozkladu

12. Navrhovatel v rozkladu nejprve konstatuje, že nesouhlasí s tvrzením Úřadu, že došlo k přezkoumání případu ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů.
13. Zároveň navrhovatel nesouhlasí se závěrem Úřadu uvedeným v bodě 132 odůvodnění napadeného rozhodnutí, ve kterém je dle navrhovatele uvedeno, že měl Úřad pochybnosti o tom, že si navrhovatel nebyl vědom své povinnosti poskytnout nezbytnou součinnost před uzavřením smlouvy – navrhovatel uvádí, že si byl vědom povinností vyplývajících ze zadávací dokumentace a s uvedenou povinností kalkuloval a připravoval se na její řádné splnění.
14. Navrhovatel dále v rozkladu namítá, že z odpovědi zadavatele na jeho email ze dne 15. 8. 2018 vyplývá, že měl vyčkat na výzvu k poskytnutí součinnosti. Jelikož mu zadavatel oznámil, že musí provést ještě další kroky v daném řízení, navrhovatel neměl jistotu, že s ním zadavatel smlouvu na plnění předmětu veřejné zakázky uzavře. Proto navrhovatel považuje za chybné tvrzení Úřadu, že neměl od okamžiku ukončení elektronické aukce důvod s přípravou vzorků dále vyčkávat. Zároveň se pak navrhovatel ohrazuje proti tvrzení, že by pro včasné předložení vzorků před obdržením výzvy k poskytnutí součinnosti nic nekonal.
15. Dle navrhovatele nebylo v řízení před Úřadem prokázáno, že ve lhůtě 28 dní bylo možné předložit požadované vzorky a certifikáty.
16. Navrhovatel v rozkladu rovněž namítá, že postup zadavatele byl v rozporu se zásadou hospodárnosti – navrhovatel byl vyloučen pouze z formálních důvodů, které mohl zadavatel snadno překonat, tím spíše, že si je sám způsobil (zpoždění výzvy k poskytnutí součinnosti z důvodů na straně zadavatele). Navrhovatel zároveň zmiňuje, že Úřad nevzal v potaz, že zadavatelem stanovená lhůta pro předložení vzorků a certifikátů měla ve svém důsledku za následek vyloučení navrhovatele, jehož nabídka byla vyhodnocena jako ekonomicky nejvýhodnější. Zadavatel si přitom byl vědom, že navrhovatel nebude moci dle svého sdělení požadované vzorky předložit v jím stanovené lhůtě, přičemž onu lhůtu prodloužit mohl (nic mu v tom objektivně nebránilo).
17. Co se týče délky lhůty stanovené ve výzvě k poskytnutí součinnosti, navrhovatel v rozkladu uvádí, že Úřad musí stanovenou lhůtu posuzovat vzhledem ke konkrétní veřejné zakázce a jejím okolnostem, nikoliv pak pouhým porovnáním lhůt se zakázkami, které se na první pohled dle názvu zdají podobné (různé počty vzorků, typy oblečení apod.).
18. Navrhovatel rovněž nesouhlasí s tím, že Úřad svůj pohled na přiměřenost či nepřiměřenost lhůty opírá o zkušenosti dvou společností z dříve realizovaných zakázek zadavatele. U těchto subjektů není prokázáno, že se dlouhodobě pohybují na trhu dodávek speciálních kusů oděvů. Dále dodává, že jedna z těchto společností je přímo zainteresována na výsledku správného řízení, neboť zamítnutí návrhu by mělo za následek výběr její nabídky, a minimálně tato společnost by mohla být podjatá. Navrhovatel rovněž dodává, že oba tyto subjekty lhůty k poskytnutí součinnosti splnily pouze proto, že provedly rozsáhlou přípravu ještě v průběhu zadávacího řízení.
19. Navrhovatel také rozporuje postup Úřadu ohledně stanovisek dalších dodavatelů, která de facto nebere v potaz, přičemž jejich vyjádření jednoznačně prokazovala, že lhůta stanovená zadavatelem jednoznačně nebyla dostatečná, a lhůta 41 dní, jejíž stanovení požadoval navrhovatel, byla na spodní hranici výsledku, který vyplývá z průzkumu trhu

provedeného Úřadem. Navrhovatel tak dochází k závěru, že lhůta, kterou požadoval, je opřena o zkušenosti na relevantním trhu, a nikoliv lhůta, kterou stanovil zadavatel – ta je dle něj jednoznačně nepřiměřená. Dle navrhovatele je tak postup Úřadu v rozporu s § 7 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), když Úřad nevystupuje vůči účastníkům řízení nestranně a diskriminuje navrhovatele.

20. Navrhovatel pak v rozkladu dodává, že posouzení toho, zda je lhůta přiměřená, musí být provedeno objektivně, avšak v daném případě Úřad svůj závěr učinil pouze na základě subjektivního stanoviska dvou dodavatelů, kteří navíc nemusí být vůči předmětu tohoto správního řízení nezaujatí – navíc za situace, kdy veřejné zakázky těchto subjektů měly odlišný (pouze podobný) předmět od právě projednávané veřejné zakázky, a Úřad měl danou zakázku posuzovat individuálně s ohledem na konkrétní okolnosti.
21. Navrhovatel dále uvádí, že dle sdělení Úřadem oslovených institucí, jež měly provádět certifikaci vzorků, je provedení certifikace záležitost minimálně na 4 týdny, a je tak s podivem, že Úřad lhůtu v délce 28 dní hodnotí jako reálně splnitelnou, pokud leží na samotné hranici pouze pro provedení certifikace. Zmiňuje rovněž, že expresní vyřízení není buď možné vůbec, nebo záleží na provozní situaci instituce, přičemž Úřad staví přiměřenost lhůty na možnosti provést onu expresní certifikaci.
22. Navrhovatel se pozastavuje nad úvahou Úřadu, dle níž jsou důvodné obavy zadavatele ohledně schopnosti navrhovatele řádně, včas a v odpovídající kvalitě realizovat předmět veřejné zakázky. Dle navrhovatele tato situace nastala v důsledku nepřiměřeně krátké lhůty pro poskytnutí součinnosti, nikoliv pak z důvodu nepřipravenosti navrhovatele.
23. Úřad se dle navrhovatele nevypořádává s jeho argumentací, kterou zpochybňuje názor zadavatele, dle kterého nabídka s nejnižší cenou může znamenat nekvalitní plnění, které může ve svém důsledku vyústit v nehospodárné vynakládání veřejných prostředků.
24. Navrhovatel má za to, že Úřad postupoval v rozporu s § 50 odst. 4 správního řádu, když řádně nevyhodnotil a nezabýval se podklady napadeného rozhodnutí, které si od zadavatele a dalších subjektů v průběhu správního řízení vyžádal, a které mají pro posouzení zákonnosti postupu zadavatele význam – popřípadě z nich dovedl nesprávné závěry. Navrhovatel současně namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.
25. Navrhovatel také namítá, že napadené rozhodnutí bylo vydáno „daleko za hranicí běžných lhůt pro vydání rozhodnutí“.

Závěr rozkladu

26. Navrhovatel v rozkladu navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání.

Vyjádření zadavatele k rozkladu

27. Zadavatel doručil Úřadu své vyjádření k rozkladu ze dne 11. 3. 2019, v němž mimo jiné uvádí, že si Úřad zajistil dostatek relevantních podkladů pro své rozhodnutí – ty pak správně vyhodnotil a odůvodnil a napadené rozhodnutí je dle něj přezkoumatelné. Dále zadavatel konstatuje, že kroky vedoucí k poskytnutí vzorků a certifikátů musí dodavatelé v obdobných případech provádět již v rámci přípravy nabídky. Dle zadavatele e-mail navrhovatele ze dne

15. 8. 2018, stejně jako pozdní komunikace navrhovatele s jeho poddodavatelem, svědčí o jeho nedostatečné přípravě. Zadavatel trvá na tom, že jím stanovená lhůta byla přiměřená a nebyl důvod ji prodloužit, přičemž na její délku neměly vliv změny v jeho organizaci, letní dovolená a obdobně, ale musel počítat i s případnými průtahy v zadávacím řízení, a proto ji již dále neprodlužoval. Zadavatel dle svého přesvědčení postupoval v souladu se zákonem, zásadami, na kterých je postavený, a principy 3E s cílem zajistit co nejefektivnější využití veřejných prostředků.

28. Zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu rozklad zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

IV. Řízení o rozkladu

29. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

30. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a dále správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.

31. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je v něm uvedeno, rozhodl správně a zákonně. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou podrobně rozvedeny důvody, na základě kterých jsem napadené rozhodnutí potvrdil a navrhovatelem podaný rozklad zamítl.

V. K námitkám rozkladu

32. Podle § 36 odst. 5 zákona je zadavatel oprávněn stanovit lhůty potřebné k průběhu zadávacího řízení. Délka lhůt musí být stanovena tak, aby byla zajištěna přiměřená doba pro vyžadované úkony dodavatelů.

33. Podle § 46 odst. 1 zákona může zadavatel pro účely zajištění řádného průběhu zadávacího řízení požadovat, aby účastník zadávacího řízení v přiměřené lhůtě objasnil předložené údaje, doklady, vzorky nebo modely nebo doplnil další nebo chybějící údaje, doklady, vzorky nebo modely. Zadavatel může tuto žádost učinit opakovaně a může rovněž stanovenou lhůtu prodloužit nebo prominout její zmeškání.

34. Podle § 104 zákona může zadavatel v zadávací dokumentaci požadovat od vybraného dodavatele jako další podmínky pro uzavření smlouvy a) předložení dokladů nebo vzorků vztahujících se k předmětu plnění veřejné zakázky nebo kvalifikaci dodavatele, b) úspěšný výsledek zkoušek vzorků, c) ... .

35. Podle § 122 odst. 3 zákona zadavatel odešle vybranému dodavateli výzvu k předložení a) originálů nebo ověřených kopií dokladů o jeho kvalifikaci, pokud je již nemá k dispozici, a b) dokladů nebo vzorků, jejichž předložení je podmínkou uzavření smlouvy, pokud si je zadavatel vyhradil podle § 104 zákona.

36. Dne 10. 8. 2018 proběhlo hodnocení nabídek prostřednictvím elektronické aukce, v níž se nabídka navrhovatele umístila jako 1. v pořadí. Dne 20. 9. 2018 byla navrhovateli doručena výzva k poskytnutí součinnosti a zadavatelem konečná lhůta pro poskytnutí součinnosti stanovena do 18. 10. 2018 (viz body 4, 6 a 7 odůvodnění tohoto rozhodnutí).
37. Ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl, že se jeho nabídka umístila na prvním místě, do obdržení výzvy k poskytnutí součinnosti tedy uplynulo 41 dní, a lhůta stanovená k poskytnutí součinnosti činila konečných 28 dní. Předmětem tohoto správního řízení je posouzení skutečnosti, zda uvedená lhůta, v jejímž rámci měl navrhovatel předložit zadavateli vzorky a certifikáty v rozsahu stanoveném v bodě 7.4 zadávací dokumentace (blíže viz body 71 a 72 odůvodnění napadeného rozhodnutí), byla přiměřeně dlouhá.

K námitce, že Úřadem nebylo prokázáno, že ve lhůtě 28 dní bylo možné předložit požadované vzorky a certifikáty

38. Navrhovatel v rozkladu především namítá, že v řízení před Úřadem nebylo prokázáno, že ve lhůtě 28 dní bylo možné předložit požadované vzorky a certifikáty.
39. K námitce navrhovatele uvádím, že není důvodná, protože přiměřenost lhůty k poskytnutí součinnosti byla ve správním řízení prokázána, a vyplývá z následujících skutkových zjištění a závěrů Úřadu, se kterými se ztotožňuji:
- a. Z Úřadem provedeného šetření vyplynulo, že je běžnou praxí již v rámci zpracování nabídky činit kroky, které jsou následně využitelné v rámci poskytnutí součinnosti před uzavřením smlouvy. Jedná se zejména o ověření náročnosti výroby, dostupnosti materiálů a stanovení výrobních nákladů. Je to logický postup, protože bez těchto údajů není možné stanovit nabídkovou cenu a zejména spodní hranici nabídkové ceny do elektronické aukce, která je ještě pro dodavatele ekonomicky zajímavá a současně není mimořádně nízkou nabídkovou cenou (rovněž viz body 104, 108 a 130 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
  - b. Za situace, kdy byl navrhovatel seznámen s tím, že jeho nabídka se umístila na prvním místě, měl si být vědom povinnosti vymezené v bodu 7.4.2 zadávací dokumentace, že „*dodavatel, který bude po hodnocení nabídek a po ukončení e-aukce vyhodnocen jako dodavatel s nejnižší nabídkovou cenou předloží vzorky zboží určeného k dodání*“. Každý dodavatel totiž již od zahájení zadávacího řízení věděl, že pokud po ukončení elektronické aukce bude vyhodnocen jako dodavatel s nejnižší nabídkovou cenou, bude v souladu s bodem 7.4 zadávací dokumentace poskytovat součinnost před uzavřením smlouvy a předkládat zadavatelem požadované vzorky zboží, včetně příslušných certifikátů (rovněž viz body 72, 130, 132 a 133 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
  - c. Dle názoru Úřadu, se kterým se ztotožňuji, měl navrhovatel kalkulovat s touto budoucí povinností a řádně se na její splnění připravit, neboť i tuto skutečnost, tzn. povědomí o tom, že dodavatelé mají povinnost předložit vzorky, zadavatel zohledňuje v jím následně stanovené lhůtě, neboť počítá s tím, že dodavatelé jsou připraveni plnit povinnosti, které jim vyplývají ze zadávacích podmínek. Zadavatel při stanovení lhůty k poskytnutí součinnosti současně kalkuluje se skutečností, že dodavatel v rámci řádného zpracování nabídky provedl některé úkony následně

využitelné při předložení vzorků a certifikátů. Navrhovatel tedy měl učinit přípravu v takovém rozsahu, aby byl schopen zadavateli poskytnout požadované vzorky co nejdříve (rovněž viz bod 132 odůvodnění napadeného rozhodnutí). To koresponduje i s praxí, která v daném oboru funguje, že je zcela běžné, že se dodavatelé na povinnost dodání vzorků předem připravují (blíže viz bod 138 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

- d. K minimálnímu rozsahu přípravy k poskytnutí součinnosti Úřad uvedl, že navrhovatel měl mít zejména zajištěn materiál pro výrobu vzorků, připraveny výrobní kapacity, zabezpečeny poddodavatele a dohodnutou certifikaci (viz body 132, 134 a 137 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Úřad rovněž zjistil a na okraj uvedl, že připravenost ve větším rozsahu (vyrobení látky, rozpracování vzorků apod.) není v tomto oboru nikterak výjimečná a má své racionální základy i s ohledem na řádné zpracování nabídky. Navrhovatel přitom neměl připraven ani materiál, který by podrobil požadovaným zkouškám, a ze kterého by mohl začít vzorky vyrábět (viz bod 132 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- e. Zadavatel zaslal navrhovateli výzvu k poskytnutí součinnosti až 41. den ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl, že se jeho nabídka umístila na prvním místě, navrhovatel měl tudíž pro učinění výše uvedených přípravných kroků dostatek času (rovněž viz body 134, 139 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- f. Pakliže by navrhovatel učinil alespoň uvedené minimum přípravných prací, v rámci zadavatelem stanovené lhůty mohl již „pouze“ vyrobit předmětné vzorky a nechat provést požadovanou certifikaci a lhůta k poskytnutí součinnosti by byla dostatečná (rovněž viz bod 134 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- g. Úřad zjistil, že lhůta v délce 28 dnů má reálný základ, a že dodavatelé byli v obdobných případech schopni dodržet i lhůty kratší (viz bod 124 odůvodnění napadeného rozhodnutí). V dřívějších zakázkách zadavatele, ze kterých zadavatel při stanovení lhůty podpůrně vycházel, byli vybraní dodavatelé schopni předložit vzorky a certifikáty ve lhůtě 18, resp. 19 dnů. Konkrétně se jednalo o společnost DAFNÉ profi, s.r.o., IČO 27954170, se sídlem V Slavětíně 2632/23, 193 00 Praha 9, (dále jen „**DAFNÉ**“), která byla vybraným dodavatelem v zakázkách „Stejnokroje 2018 – košile, halenky a doplňky“ a „Stejnokroje 2018 – svetry“, a o společnost XENA Fashion Group s.r.o., IČO 01416774, se sídlem Nad Spádem 640/18, 147 00 Praha 4, (dále jen „**XENA**“), která byla vybraným dodavatelem v zakázce „Stejnokroje 2018 – trika“ (blíže viz body 97 a 106 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Úřad rovněž zjistil, že společnost 4M SYSTEMS a.s., IČO 03670091, se sídlem Slezanů 2296/9, 169 00 Praha 6, (dále jen „**4M SYSTEMS**“), která se zúčastnila zadávacího řízení na veřejnou zakázku, za přiměřenou považuje lhůtu v délce 4-5 týdnů, která je srovnatelná se lhůtou 28 dnů stanovenou zadavatelem (viz bod 85 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- h. Ohledně doby potřebné pro certifikaci Úřad zjistil, že společnost Textilní zkušební ústav, s.p., IČO 00013251, se sídlem Václavská 237/6, 603 00 Brno, (dále jen „**Textilní zkušební ústav**“) je schopna provést certifikaci v souladu s požadavky zadávací dokumentace ve lhůtě 2-5 týdnů a společnost SINTEX, a.s., IČO 25298496,

se sídlem Moravská 1078, 560 02 Česká Třebová, (dále jen „SINTEX“) ve lhůtě 4 týdny (viz body 111, 112, 115 a 116 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Z odpovědí, které Úřad obdržel od certifikačních ústavů, tedy vyplývá, že certifikační proces bylo možné v zadavatelem stanovené lhůtě stihnout (rovněž viz bod 137 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Související rozkladovou námitku navrhovatele, že vyjádření certifikačních ústavů reálnost lhůty nepotvrzují, proto shledávám nedůvodnou.

- i. Při stanovení lhůty k poskytnutí součinnosti vyšel zadavatel z reálných údajů, i co se týká doby certifikace, když uvedl, že zohlednil informace zveřejněné na webu Textilního zkušebního ústavu, a doby potřebné k uskutečnění certifikace ve veřejných zakázkách, které dříve zadával. Dle webových stránek Textilního zkušebního ústavu trvá certifikace 2-4 týdny, v dřívější zakázce „Nové stejnokroje 2015“ byla certifikace provedena za 13 dnů, v zakázce „Stejnokroje – trička & outdoor“ za 8 dnů a v zakázce „Stejnokroje 2018 – trika“ za 16 dnů (bližší viz bod 99 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- j. Ve vztahu k uvedeným lhůtám je třeba zdůraznit, že ze zjištění Úřadu vyplynulo, že certifikaci a výrobu vzorků lze provádět souběžně (viz body 89, 91 a 93 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

- 40. Navrhovatel tedy od 10. 8. 2018, kdy se uskutečnila elektronická aukce, v níž se jeho nabídka umístila jako první v pořadí, mohl důvodně předpokládat, že se stane vybraným dodavatelem a bude povinen poskytnout součinnost dle bodu 7.4 zadávací dokumentace. Na lhůtu v délce 28 dní je tak nutné nahlížet rovněž s přihlédnutím k tomu, že navrhovatel měl v mezidobí mezi elektronickou aukcí a výzvou k poskytnutí součinnosti k dispozici navíc lhůtu v délce 41 dní, v níž měl, jak je výše uvedeno, učinit přípravné kroky ve vztahu k budoucí povinnosti poskytnout vzorky a certifikáty. Přiměřenost lhůty 28 dní tedy nelze posuzovat izolovaně a v její délce je nutné zohlednit předcházejících 41 dní, a rovněž skutečnost, že informace o rozsahu povinností byla navrhovateli známa již ode dne zahájení zadávacího řízení, a to, že navrhovatel zpracoval nabídku, přičemž musel učinit úkony využitelné při výrobě vzorků a zajištění certifikátů.
- 41. Na základě výše uvedených zjištění a dílčích závěrů dospěl Úřad ke správnému závěru, že zadavatelem stanovená lhůta k poskytnutí součinnosti před uzavřením smlouvy v délce 28 dnů nebyla nepřiměřená (viz bod 130 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 42. Jak správně uvádí zadavatel ve vyjádření k rozkladu, *„předložení vzorků je jen navazujícím krokem v zadávacím řízení ... . Tomuto kroku však musí předcházet řádně připravená a ekonomicky podložená nabídka. Již v rámci přípravy nabídky musí dodavatel vyhodnotit, zda bude předmět veřejné zakázky plnit sám či potřebuje zajištění poddodavatele. Musí mít doložené, že jeho případný poddodavatel bude schopen dodat zboží poptávaných parametrů a také předem poskytnout vzorky. Tyto kroky je nutné provést již v rámci přípravy nabídky, případně v průběhu zadávacího řízení po podání nabídky“*.
- 43. Kolik potřebuje konkrétní dodavatel času na výrobu vzorků, rovněž souvisí s tím, jakým způsobem bude vzorky vyrábět – zda vlastními výrobními prostředky, nebo zda využije poddodavatele. V případě využití poddodavatele se bude lhůta lišit např. podle toho, odkud poddodavatel pochází (místní vs. např. z Asie). Tedy lhůta k předložení vzorků, která je pro

jednoho dodavatele zbytečně dlouhá, může být pro jiného dodavatele příliš krátká. Dodavatelé, kteří mají komplikovanou dodavatelskou strukturu, proto musí očekávat, že jim přiměřená lhůta stanovená zadavatelem nemusí stačit – nikoliv však z důvodu na straně zadavatele, ale z důvodu na jejich straně, a musí tomu přizpůsobit přípravu vzorků a certifikátů. Jak Úřad správně uvedl v bodech 132, 138, 143 a 144 odůvodnění napadeného rozhodnutí, zadavatel není povinen přizpůsobovat lhůtu pro předložení vzorků dle individuálních výrobních možností všech dodavatelů. Pokud v posuzovaném případě zadavatel očekával, že navrhovatel provede přípravu v rozsahu, který reflektuje způsob, jakým měl v plánu zajistit vzorky a certifikáty, nelze zadavateli nic vytknout.

44. V tomto kontextu je významné, že zadavatel v bodě 7.2 zadávací dokumentace požadoval, aby dodavatelé uvedli, zda využijí poddodavatele. Navrhovatel v nabídce neuvedl, že poddodavatele hodlá využít, nakonec však toto své rozhodnutí změnil (viz body 28 a 47 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Rovněž v rozkladu navrhovatel konstatuje, že *„[z]ároveň není pravdou, že by Navrhovatel pro včasné předložení vzorků ničeho nečinil, když s přípravnými činnostmi pro jejich výrobu započal již před výzvou Zadavatele. V okamžiku doručení výzvy Zadavatele již měl sjednané konkrétní výrobní společnosti v Indii a v Číně a s těmito výrobci již komunikoval o konkrétních parametrech dodávek“*. Zadavatel tedy při stanovení lhůty k poskytnutí součinnosti oprávněně kalkuloval s důležitou informací, že navrhovatel nehodlá využít poddodavatele, a neuvedení správné informace v nabídce navrhovatele je třeba připsat k jeho tíži při hodnocení přiměřenosti lhůty 28 dnů.
45. Na závěr je třeba přisvědčit tomu, co napsal Úřad v bodě 144 odůvodnění napadeného rozhodnutí, že by se nastalým problémům předešlo, kdyby znal navrhovatel lhůtu s předstihem a nedozvěděl se ji až ve výzvě k poskytnutí součinnosti. K tomu podotýkám, že navrhovatel měl možnost vznést dotaz na délku lhůty k poskytnutí součinnosti jak ve lhůtě před podáním nabídky, tak i později, této možnosti však nevyužil. Navrhovatel se mohl zajímat o to, jaká lhůta mu bude poskytnuta, přičemž neměl důvod očekávat, že se zadavatel přizpůsobí právě jeho potřebám a způsobu, jakým plánoval zajistit vzorky a certifikáty.

K námitce, že Úřad nesprávně opírá svůj závěr o zkušenosti společností DAFNÉ a XENA

46. Navrhovatel namítá, že Úřad nesprávně opírá svůj závěr o zkušenosti společností DAFNÉ a XENA. Navrhovatel zejména argumentuje tím, že se jedná o zkušenosti pouze dvou dodavatelů, u společnosti DAFNÉ existuje riziko možné podjatosti, protože má zájem na výsledku správného řízení, Úřad neprokázal, že se jedná o zakázky s obdobným předmětem a nezohlednil rozdíl v počtu vzorků a jejich odlišnosti, uvedení dodavatelé prováděli přípravné kroky k předložení vzorků ještě před výzvou k poskytnutí součinnosti, v případě posuzované zakázky je proces certifikace výrazně náročnější a není zřejmé, z čeho Úřad dovozuje zkušenost těchto dodavatelů.
47. K námitce navrhovatele předně uvádím, že zadavatel ve svém vyjádření ze dne 17. 12. 2018 napsal, že při stanovení lhůty pro poskytnutí součinnosti vycházel z dosavadních zkušeností s nákupem stejnokrojů pro své zaměstnance, s praxí dodavatelů a realizací v minulosti uzavíraných smluv (viz bod 96 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Zadavatel ve svém vyjádření zmínil veřejné zakázky, jejichž parametry dle jeho názoru dokládají přiměřenost stanovené lhůty k poskytnutí součinnosti v šetřené veřejné zakázce (blíže viz bod 97 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Zadavatel mimo jiné jmenoval dříve realizované

veřejné zakázky „Stejnokroje 2018 – košile, halenky a doplňky“ a „Stejnokroje 2018 – svetry“, v nichž se vybraným dodavatelem stala společnost DAFNÉ, a veřejnou zakázku „Stejnokroje 2018 – trika“, v níž se vybraným dodavatelem stala společnost XENA (dále jen „**dřívější zakázky**“). Společnosti DAFNÉ a XENA byly v dřívějších zakázkách schopny předložit vzorky a certifikáty ve lhůtě 18, resp. 19 dnů. Úřad u společností DAFNÉ a XENA ověřil správnost těchto informací (blíže viz body 101, 102 a 104-109 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

48. Z Úřadem zjištěných informací mimo jiné vyplynulo, že se jednalo o zakázky s obdobným předmětem jako v šetřené veřejné zakázce, protože předmětem všech zakázek byl nákup stejnokrojů pro zaměstnance zadavatele s povinností vybraného dodavatele předložit na výzvu zadavatele vzorky oblečení a certifikáty. Úřad konkrétně v bodě 129 odůvodnění napadeného rozhodnutí správně uvedl, že vzal na vědomí, že se v případě dřívějších zakázek nejedná o zadávací řízení s totožným předmětem plnění, nicméně veřejné zakázky považuje za velmi podobné. V případě dřívějších zakázek se jednalo o veřejné zakázky na dodávku košilí, halenek, svetrů a trik, přičemž předmětem šetřené veřejné zakázky je dodávka outdoorového oblečení – bund, vest, mikin, čepic apod. V tomto ohledu Úřad připustil, že např. certifikace materiálů v rámci poptávaného plnění v šetřené veřejné zakázce může být mírně náročnější oproti certifikaci materiálů v dřívějších zakázkách na dodávku košilí, halenek, svetrů a trik s ohledem na požadavek zadavatele na odolnost materiálu proti pronikání vody, avšak současně správně zdůraznil, že lhůta pro poskytnutí součinnosti v rámci dřívějších zakázek činila 18, resp. 19 dnů a v šetřeném případě byla zadavatelem prodloužena na celkových 28 dnů.
49. Z právě uvedeného je zřejmé, že Úřad zdůvodnil, proč považuje dřívější zakázky a šetřenou veřejnou zakázku za podobné, a že rovněž zohlednil rozdíly mezi jednotlivými zakázkami, které jsou při jejich srovnání vykompenzovány tím, že v dřívějších zakázkách byly lhůty k poskytnutí součinnosti o 10 dní kratší než v šetřené veřejné zakázce. Delší lhůta k poskytnutí součinnosti v šetřené veřejné zakázce tedy může pro potřeby srovnání pokrýt jak rozdíly v odlišnostech materiálů, tak i v počtu požadovaných vzorků. Zkušenost společností DAFNÉ A XENA Úřad dovodil z toho, že v minulosti realizovaly dřívější zakázky, které jsou podobné šetřené veřejné zakázce.
50. Dále je třeba zdůraznit, že Úřad své závěry neopřel pouze o vyjádření společností DAFNÉ a XENA, ale i o další podklady rozhodnutí – např. sdělení ostatních dodavatelů a certifikačních ústavů (viz body 84 až 116 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Co se týká otázky, jestli druh materiálu ovlivní dobu potřebnou k provedení jednotlivých zkoušek (délku certifikace), certifikační ústavy uvedly, že nikoliv (viz body 110 a 113 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
51. Z předchozích bodů odůvodnění tohoto rozhodnutí je patrné, že Úřad dostatečně zjistil skutkový stav a vyvodil z něj logické a správné závěry, se kterými se ztotožňuji.
52. K námitce navrhovatele, že u společnosti DAFNÉ existuje riziko možné podjatosti, protože má zájem na výsledku správního řízení, konstatuji, že navrhovatel v rozkladu neuvádí žádnou informaci sdělenou společností DAFNÉ, kterou navrhovatel považuje za nesprávnou či účelově podanou. Ani Úřad takovou pochybnost nemá, mimo jiné proto, že odpovědi

společnosti DAFNÉ korespondují s odpověďmi společnosti XENA a ostatními informacemi zjištěnými Úřadem.

53. K námitce navrhovatele, že je nelogický závěr Úřadu o přiměřenosti lhůty k poskytnutí vzorků a certifikátů i z toho důvodu, že dodavatelé DAFNÉ a XENA de facto potvrzují, že zadavatelem stanovené lhůty pro předložení vzorků v dříve realizovaných zakázkách byly splnitelné proto, že tito dodavatelé prováděli přípravné kroky k předložení vzorků ještě před výzvou k poskytnutí součinnosti, uvádím, že na tomto závěru Úřadu není nic nelogického, protože Úřad v napadeném rozhodnutí opakovaně zdůrazňuje – a nejen v návaznosti na sdělení společností DAFNÉ a XENA – že navrhovatel byl povinen se na výzvu zadavatele k poskytnutí součinnosti připravit a zadavatel měl právo tento fakt při stanovení lhůty k poskytnutí součinnosti zohlednit [blíže viz bod 39 písm. a) až d) odůvodnění tohoto rozhodnutí].
54. V návaznosti na výše uvedené shledávám námitky navrhovatele shrnuté v bodě 46 odůvodnění tohoto rozhodnutí nedůvodnými.

K námitce, že Úřad nevzal do úvahy stanoviska dalších dodavatelů

55. Navrhovatel namítá postup Úřadu ohledně stanovisek dodavatelů 4M SYSTEMS, VESTIMENTUM s.r.o., IČO 03650014, se sídlem Dlouhá 705/16, 110 00 Praha 1, (dále jen „**VESTIMENTUM**“) a Lubomír Mlček – ASTONA, IČO 46177035, se sídlem Přečkovice 90, Bojkovice, (dále jen „**Lubomír Mlček**“), která de facto nebere v potaz, přičemž jejich vyjádření dle navrhovatele jednoznačně prokazují, že lhůta stanovená zadavatelem nebyla dostatečná. Navrhovatel tak dochází k závěru, že lhůta, kterou požadoval, je opřena o zkušenosti na relevantním trhu, a nikoliv lhůta, kterou stanovil zadavatel. Dle navrhovatele je tak postup Úřadu v rozporu s § 7 správního řádu, když ve prospěch zadavatele interpretuje vyjádření společností DAFNÉ a XENA, zatímco vyjádření ostatních dodavatelů ku prospěchu navrhovatele nevykládá.
56. K této námitce uvádím, že Úřad vzal vyjádření dodavatelů 4M SYSTEMS, VESTIMENTUM a Lubomír Mlček v potaz, když v bodech 84 až 93 odůvodnění napadeného rozhodnutí shrnul výsledky svých zjištění a následně se k nim v bodě 141 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyjádřil, kde ve vztahu ke lhůtě označené společností VESTIMENTUM uvedl, že „nelze akceptovat situaci, kdy by vybraný dodavatel začal činit veškeré úkony potřebné k poskytnutí součinnosti teprve až v okamžiku obdržení výzvy k poskytnutí součinnosti bez činění jakýchkoliv přípravných kroků, ačkoliv by již předem věděl, že jeho nabídka skončila po provedeném hodnocení jako první v pořadí“.
57. Úřad tedy opětovně zdůraznil, že je třeba se na výzvu k poskytnutí součinnosti připravit, a že nelze akceptovat opak. Důležitá je rovněž formulace Úřadu „ačkoliv by již předem věděl, že jeho nabídka skončila po provedeném hodnocení jako první v pořadí“. Dodavatelé 4M SYSTEMS, VESTIMENTUM a Lubomír Mlček se totiž v zadávacím řízení neumístili na prvním místě, ale na třetím až pátém místě, a proto nemohli důvodně očekávat, že budou v souladu s bodem 7.4.2 zadávací dokumentace vyzváni k poskytnutí součinnosti, a na rozdíl od navrhovatele tedy neměli k dispozici lhůtu 41 dnů na přípravu. Vzhledem k tomu nemohla být jejich připravenost na takové úrovni, na jaké měla být v případě navrhovatele, čemuž následně odpovídají lhůty, které by tito dodavatelé dle svého vyjádření potřebovali k předložení vzorků a certifikátů. Tyto lhůty jsou tedy z logiky věci delší než za situace, kdy by

dodavatelé 4M SYSTEMS, VESTIMENTUM a Lubomír Mlček skončili v elektronické aukci na prvním místě. I přesto společnost 4M SYSTEMS uvedla lhůtu 4-5 týdnů, která je srovnatelná se lhůtou 28 dnů stanovenou zadavatelem.

58. Společnosti DAFNÉ a XENA se však v předmětných zakázkách umístily na prvním místě (společnost DAFNÉ v zakázkách „Stejnokroje 2018 – košile, halenky a doplňky“ a „Stejnokroje 2018 – svetry“ a společnost XENA v zakázce „Stejnokroje 2018 – trika“), a proto důvodně očekávaly, že budou vyzvány k poskytnutí součinnosti a na výzvu zadavatele se náležitě připravily, a tudíž jim stačila lhůta kratší (v délce 18, resp. 19 dní).
59. Lze tedy shrnout, že se dodavatelé 4M SYSTEMS, VESTIMENTUM a Lubomír Mlček umístili na třetím až pátém místě, a proto nepočítali s tím, že budou vyzváni k poskytnutí součinnosti a nijak se na to nepřipravovali. Z tohoto důvodu nemohl Úřad o lhůty označené těmito dodavateli *bez dalšího* opřít své závěry ohledně přiměřenosti či nepřiměřenosti lhůty 28 dnů stanovené zadavatelem navrhovatelem, který se umístil na prvním místě. Naopak společnosti DAFNÉ a XENA se v obdobných zakázkách na prvním místě umístily, a proto lhůty 18, resp. 19 dní, které od zadavatele k poskytnutí součinnosti dostaly, a následně dodržely, měly pro posouzení věci Úřadem větší relevanci. Úřad musel vzít tyto skutečnosti v potaz a nejedná se o účelovost z jeho strany. Jsem toho názoru, že Úřad přikládá vyjádřením oslovených dodavatelů správnou váhu, a proto neporušuje rovnost účastníků ve smyslu § 7 správního řádu. Námitku navrhovatele shrnutou v bodě 55 odůvodnění tohoto rozhodnutí tudíž shledávám nedůvodnou.

K námitce, že Úřad nevzal v potaz rozpor lhůty k poskytnutí součinnosti se zásadou hospodárnosti

60. Navrhovatel namítá, že postup zadavatele byl v rozporu se zásadou hospodárnosti. Úřad nevzal v potaz, že zadavatelem stanovená lhůta pro předložení vzorků a certifikátů měla ve svém důsledku za následek vyloučení navrhovatele, jehož nabídka byla vyhodnocena jako ekonomicky nejvýhodnější. Zadavatel si přitom měl být vědom toho, že navrhovatel nebude moci požadované vzorky předložit v jím stanovené lhůtě, přičemž onu lhůtu prodloužit mohl (nic mu v tom objektivně nebránilo).
61. K námitce navrhovatele uvádím, že je pravdou, že cílem zákona je zejména zajištění hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti nakládání s veřejnými prostředky. Dosažení tohoto cíle je však zajišťováno prostřednictvím dodržování jednotlivých ustanovení zákona. Zadavatel proto nemůže s odkazem na zásadu hospodárnosti tolerovat porušení zákona, a účastník zadávacího řízení se na takový postup nemůže spoléhat. V rozporu se zásadou hospodárnosti tedy není, pokud zadavatel vyloučí z účasti v zadávacím řízení vybraného dodavatele, který porušil zákon, zadávací podmínky nebo neposkytl součinnost před uzavřením smlouvy, naopak se jedná o postup, který je s touto zásadou v souladu.
62. Vylučování právě vybraných dodavatelů bude po přijetí zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek patrně nejčastějším jevem vzhledem k tomu, že povinnost vyloučit účastníka zadávacího řízení má zadavatel mnohdy jen ve vztahu k vybranému dodavateli, zatímco ve vztahu k ostatním účastníkům zadávacího řízení se jedná ve většině případů jen o fakultativní možnost (srov. zejména § 48 zákona).

63. Tak tomu je i v případě § 122 odst. 7 zákona, podle něhož je zadavatel *povinen* vyloučit vybraného dodavatele, který nepředložil údaje, doklady nebo vzorky nebo výsledek vzorků neodpovídá zadávacím podmínkám. Zadavatel si v takovém případě nemůže vybrat, zda k vyloučení přistoupí, má však právo postupovat dle § 122 odst. 6 zákona ve spojení s § 46 odst. 1 zákona, podle něhož může zadavatel žádost, resp. výzvu učinit opakovaně a může rovněž stanovenou lhůtu prodloužit nebo prominout její zmeškání.
64. Na takovýto postup zadavatele však není žádný právní nárok, a je jen na jeho uvážení, zda práva, které mu dává věta druhá § 46 odst. 1 zákona, využije, či zda vybraného dodavatele vyloučí dle § 122 odst. 7 zákona. Jenom to, že navrhovatel byl vybraným dodavatelem s nejlepší nabídkovou cenou, neznamená, že ho zadavatel musí opakovaně vyzývat k poskytnutí součinnosti, aby tak dle názoru navrhovatele postupoval v souladu se zásadou hospodárnosti. Jak již bylo výše uvedeno, není na opakované výzvy ze strany zadavatele právní nárok a je to pouze na jeho uvážení.
65. Tedy za situace, kdy Úřad dospěl k závěru, že lhůta k poskytnutí součinnosti byla stanovena přiměřeně, a zadavatel opakovaně nevyužil svého práva lhůtu prodloužit nebo prominout její zmeškání dle § 46 odst. 1 zákona, byl povinen vyloučit navrhovatele dle § 122 odst. 7 zákona z účasti v zadávacím řízení. Zadavatel v tomto ohledu postupoval v souladu se zákonem, a proto se nelze porušení zásady hospodárnosti domáhat. Skutečnost, že navrhovatel byl vybrán jako dodavatel s nejlepší nabídkou je pro daný případ irelevantní, protože nedostal své povinnosti poskytnout řádnou součinnost před uzavřením smlouvy. Vzhledem k uvedenému shledávám námitku navrhovatele shrnutou v bodě 60 odůvodnění tohoto rozhodnutí nedůvodnou.

K námitce, že není opodstatněné konstatování Úřadu, že navrhovatel neměl od ukončení elektronické aukce důvod s přípravou vzorků vyčkávat

66. Navrhovatel v rozkladu namítá, že z odpovědi zadavatele ze dne 15. 8. 2018 na jeho e-mail ze stejného dne vyplývá, že měl vyčkat na výzvu k poskytnutí součinnosti. Jelikož mu zadavatel oznámil, že musí provést ještě další kroky v zadávacím řízení, navrhovatel neměl jistotu, že s ním zadavatel smlouvu na plnění předmětu veřejné zakázky uzavře. Proto navrhovatel považuje za chybné tvrzení Úřadu, že neměl od okamžiku ukončení elektronické aukce důvod s přípravou vzorků dále vyčkávat. Zároveň se pak navrhovatel ohrazuje proti tvrzení, že by pro včasné předložení vzorků před obdržáním výzvy k poskytnutí součinnosti nic nekonal.
67. K námitce navrhovatele uvádím, že souhlasím s tvrzením Úřadu, že navrhovatel věděl od okamžiku ukončení elektronické aukce, že se jeho nabídka umístila na prvním místě, a nebyl tedy důvod s přípravou vzorků dále vyčkávat. Obsah e-mailů, které si poslali navrhovatel se zadavatelem dne 15. 8. 2018, shrnul Úřad v bodech 75, 76 a 143 odůvodnění napadeného rozhodnutí. V bodě 143 odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad uvedl, že z e-mailu zadavatele ze dne 15. 8. 2018 nelze dovodit, že navrhovatel byl zadavatelem instruován, ať nečiní žádné kroky k přípravě vzorků. Zadavatel pouze uvedl, že předložení vzorků bude požadovat až po zaslání písemné výzvy, a že do té doby vzorky nežádá. S touto interpretací e-mailu zadavatele ze dne 15. 8. 2018 provedenou Úřadem se ztotožňuji.
68. K argumentaci navrhovatele, že neměl jistotu, že s ním zadavatel smlouvu na plnění předmětu veřejné zakázky uzavře, uvádím, že navrhovatel tuto jistotu neměl při podání

nabídky, a přesto ji podal, a neměl ji ani po výzvě k poskytnutí součinnosti, a i přesto činil na jejím základě kroky vedoucí k předložení vzorků a certifikátů. Je totiž běžné, že v zadávacím řízení musí dodavatelé vynaložit náklady v souvislosti podáním nabídky a dalšími požadavky zadavatele, aniž by měli jistotu, že s nimi nakonec zadavatel smlouvu na veřejnou zakázku uzavře a vynaložené náklady se jim vrátí.

69. Ve vztahu k šetřené veřejné zakázce je však třeba podotknout, že to, že se navrhovatel stane vybraným dodavatelem, bylo vysoce pravděpodobné vzhledem k tomu, že se v elektronické aukci umístil na prvním místě. Zadavatel měl totiž v souladu s § 121 odst. 1 zákona povinnost provést ještě před zahájením elektronické aukce posouzení nabídek a vyloučit všechny účastníky zadávacího řízení, jejichž nabídky neodpovídají zadávacím podmínkám (např. z důvodu nesplnění kvalifikace). Vzhledem k tomu měl navrhovatel v době konání elektronické aukce jistotu, že zadavatel již jeho nabídku posoudil a neshledal v ní žádný nesoulad se zadávacími podmínkami. K tomu viz např. komentář k § 121 zákona, že „[n]a rozdíl od zadávacích řízení, ve kterých zadavatel nevyužije možnosti modifikace hodnocení na základě elektronické aukce, tak v zadávacím řízení s využitím elektronické aukce musí zadavatel před zahájením a provedením elektronické aukce provést podrobné posouzení nabídek všech účastníků zadávacího řízení bez možnosti využití varianty postupu s tzv. předsunutým (předřazeným) hodnocením dle § 39 odst. 4, po kterém zadavatel tímto podrobným způsobem zkoumá pouze nabídku vybraného dodavatele“ (Dvořák, D., Machurek, T., Novotný, P., Šebesta, M. a kolektiv. *Zákon o zadávání veřejných zakázek. Komentář*. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2017. Systém Beck-online).
70. K poznámce navrhovatele, že není pravdou, že by pro včasné předložení vzorků před obdržáním výzvy k poskytnutí součinnosti nic nekonal, konstatuji, že Úřad netvrdil, že navrhovatel nic nekonal, ale že jeho příprava na splnění této budoucí povinnosti nebyla dostatečná. To je mimo jiné patrné i z e-mailu navrhovatele ze dne 15. 8. 2018, v němž požádal zadavatele o zaslání vzorků textilu (blíže viz body 75 a 132 odůvodnění napadeného rozhodnutí); povinnost předložit vzorky přitom byla od samého počátku zadávacího řízení povinností vybraného dodavatele.
71. Vzhledem k uvedenému shledávám námitky navrhovatele shrnuté v bodě 66 odůvodnění tohoto rozhodnutí nedůvodnými.
- K námitce, že napadené rozhodnutí bylo vydáno „daleko za hranicí běžných lhůt pro vydání rozhodnutí“*
72. K namítanému překročení lhůty pro vydání rozhodnutí uvádím, že délka řízení před Úřadem se odvíjí od složitosti projednávané věci, procesního chování účastníků a dalších faktorů.
73. Jak je patrné z bodů 84 až 116 odůvodnění napadeného rozhodnutí, Úřad za účelem zjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti, oslovil několik společností, a to i opakovaně, s žádostmi o sdělení informací, přičemž shromážděné důkazy musel následně vyhodnotit. Vzhledem k tomu považuji dobu od zahájení správního řízení dne 5. 11. 2018 do vydání napadeného rozhodnutí dne 13. 2. 2019 za naprosto přiměřenou a odpovídající rozsahu prováděného dokazování. Námitku proto shledávám nedůvodnou.
74. Nad rámec toho podotýkám, že lhůta 30 až 60 dnů pro vydání rozhodnutí ve věci je lhůtou pořádkovou, jejíž nedodržení nevyvolává ve vztahu k rozhodnutí vydanému ve správním

řízení jakékoli přímé negativní následky (např. v podobě nezákonnosti rozhodnutí). Zákon s jejím zmeškáním spojuje pouze jediný důsledek, a tím je možnost nadřízeného orgánu učinit opatření proti nečinnosti.

K dalším námitkám rozkladu

75. K námitce navrhovatele, že se Úřad nevypořádal s jeho argumentací, kterou zpochybňuje názor zadavatele, dle kterého nabídka s nejnižší cenou může znamenat nekvalitní plnění, uvádím, že nevyjádření se k tomuto tvrzení zadavatele nemůže nijak ovlivnit zákonnost napadeného rozhodnutí. Podotýkám však, že s tvrzením zadavatele v rozhodnutí o námitkách, že *„nekvalitní plnění veřejné zakázky může ve svém důsledku vyústit v nehospodárné vynakládání veřejných prostředků v dispozici zadavatele i přes původně výhodné cenové podmínky“* (blíže viz bod 147 odůvodnění napadeného rozhodnutí), lze souhlasit. Nízká nabídková cena totiž nezaručuje kvalitní plnění, a tudíž ani hospodárnost vynakládání veřejných prostředků.
76. K námitce navrhovatele, že je nelogická úvaha Úřadu, dle níž jsou důvodné obavy zadavatele ohledně schopnosti navrhovatele řádně, včas a v odpovídající kvalitě realizovat předmět veřejné zakázky (viz bod 140 odůvodnění napadeného rozhodnutí), uvádím, že je třeba tento názor Úřadu vykládat v kontextu toho, že Úřad dospěl k závěru, že zadavatel stanovil přiměřenou lhůtu k poskytnutí součinnosti, a rovněž toho, co zadavatel uvedl v rozhodnutí o námitkách, že *„kvalitu zadavatel vzhledem k nepředložení vzorků nemohl posoudit“* (blíže viz bod 147 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Tedy za situace, kdy měl navrhovatel k dispozici dostatečně dlouhou lhůtu k předložení vzorků a certifikátů, a tyto nepředložil, mohl zadavatel nabýt oprávněného dojmu, že podobně si bude navrhovatel počínat i v průběhu plnění veřejné zakázky. Současně zadavatel nemohl posoudit schopnost navrhovatele dodat zboží ve stanovené kvalitě, když od něj žádné vzorky k posouzení této skutečnosti neobdržel.
77. K námitce, že Úřad vyvodil nesprávné, resp. žádné závěry ze skutečnosti, že zadavatel s výzvou nedůvodně vyčkával, uvádím, že dle vyjádření zadavatele byla prodleva mezi uskutečněním elektronické aukce a výzvou k poskytnutí součinnosti způsobena organizačními a personálními změnami a čerpáním dovolených u zadavatele. V tomto ohledu je třeba korigovat tvrzení Úřadu, že zadavatel vyčkával „nedůvodně“, vzhledem k tomu, že zadavatel ve svém vyjádření relevantní důvod uvedl. Rovněž podotýkám, že zadavatel předmětným „zdržením“ v délce 41 dnů neporušil žádné ustanovení zákona. Jak Úřad správně uvedl v bodě 145 odůvodnění napadeného rozhodnutí, skutečnost, kdy lhůta k poskytnutí součinnosti začala běžet, a že ji zadavatel nebyl ochoten znovu prodloužit, je irelevantní za situace, kdy Úřad shledal, že lhůta 28 dnů byla zadavatelem stanovena v souladu se zásadou přiměřenosti.
78. Navrhovatel namítá, že Úřad na jedné straně argumentuje tím, že navrhovatel byl de facto povinen s příslušnou přípravou vzorků započít před obdržením výzvy, na straně druhé, že popsaná běžná praxe některých dodavatelů nemá být vykládána tak, že dodavatel je povinen určité kroky činit před výzvou k poskytnutí součinnosti. K námitce navrhovatele uvádím, že Úřad rozlišuje mezi přípravou na splnění budoucí povinnosti spočívající v předložení vzorků a certifikátů a samotnou výrobou vzorků a závazným objednávkám certifikace. Přípravu k poskytnutí součinnosti měl navrhovatel dle názoru Úřadu provést ještě před obdržením

výzvy k poskytnutí součinnosti [k rozsahu minimální přípravy blíže viz bod 39 písm. d) odůvodnění tohoto rozhodnutí]. Úřad na druhou stranu opakovaně v napadeném rozhodnutí uvedl (viz body 133 a 137 odůvodnění napadeného rozhodnutí), že před výzvou k poskytnutí součinnosti nebyl navrhovatel povinen zadat výrobu vzorků a provedení certifikace. Uvedené rozlišení povinností navrhovatele ze strany Úřadu vyplývá dle mého názoru srozumitelně z bodu 134 odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde Úřad uvedl: *„Pakliže by ke svým povinnostem souvisejícím s účastí v zadávacím řízení navrhovatel přistoupil s vyšší mírou obezřetnosti a alespoň toto minimum „přípravných prací“ učinil, přičemž je zjevné, že pro daný obor je příznačná rozsáhlejší příprava, v rámci zadavatelem stanovené lhůty 28 dnů ode dne doručení výzvy mohl navrhovatel již pouze vyrobit předmětné vzorky a nechat provést požadovanou certifikaci. Úřad nikterak nerozporuje skutečnost, že lhůta 28 dnů není nikterak naddimenzovaná, avšak jak vyplynulo z provedeného šetření, pakliže má dodavatel připraveny všechny materiály a potřebné kapacity na výrobu jak látky, tak samotných vzorků a má zajištěnu certifikaci, je tato lhůta dostatečná“.*

79. K námitce navrhovatele, že se Úřad řádně nezabýval podklady rozhodnutí a napadené rozhodnutí nespĺňuje požadavky na srozumitelnost a přezkoumatelnost, uvádím, že jsem ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal zákonnost napadeného rozhodnutí a jeho věcnou správnost v rozsahu vnesených námitek a současně jsem přezkoumal i zákonnost správního řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo. Napadené rozhodnutí jsem přitom shledal zákonným a věcně správným, přičemž zároveň konstatuji, že je v souladu požadavky judikatury srozumitelné, řádně odůvodněné, a tudíž přezkoumatelné. O přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí svědčí i rozklad navrhovatele, který se závěry napadeného rozhodnutí rozsáhle polemizuje. Úřad dostatečně zjistil skutkový stav věci, označil všechny podklady pro vydání rozhodnutí a uvedl závěry, které z těchto podkladů vyvodil, přičemž zjištěný skutkový stav Úřad přezkoumal z hlediska naplnění zákonných ustanovení. Dále Úřad uvedl všechny právní normy, které v dané věci aplikoval a současně dostatečně odůvodnil jejich použití. Úřad tedy dle mého názoru postupoval v souladu s § 50 odst. 4 správního řádu i § 68 odst. 3 správního řádu.
80. V návaznosti na uvedené shledávám rozkladové námitky navrhovatele shrnuté a vypořádané v bodech 75 až 79 odůvodnění tohoto rozhodnutí nedůvodnými.

VI. Závěr

81. Po zvážení všech aspektů dané věci jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu. Vzhledem k tomu jsem napadené rozhodnutí potvrdil a rozklad zamítl.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona, nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Česká pošta, s.p., Politických vězňů 909/4, 225 99 Praha 1
2. Mgr. Jakub Joska, advokát, Opletalova 1015/55, 110 00 Praha 1

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy